

Маргарита ще бѣде твърдѣ честита, сиречь колкото е възможно да бѣде честита, като има единъ такъвъзъ главѣ. Ще имамъ присърдце да ѝ правѣ каквото тя иска, и даже да прѣдварямъ пожеланіята ѝ. Но ако ми поиска звѣздытъ и мѣсецътъ, какъ искате да идѣ да ги откачѣ за да ѝ благодарѣ?... Това е незвъзможно!.... и тъй, любезный пріятелю, дайте ми и пакъ рѣкнѣ си.

И като станѣ, отъ какъ му подадохъ азъ рѣкнѣ, -- Надѣѣ си, каза, че ще останете..... не бѣдѣте всякога такъвъ навѣсенъ и дряхлъ.... ще ся постараемъ да направимъ животътъ вы колкото е възможно по-пріятенъ, но трѣба и вы да спомогнете.... минувате врѣмето си като куковица, да мя прощавате за туй ми израженіе. Забравѣте всичко това. Младѣ сте, хубавецъ, духовитѣ сте и имате дарованія; всичко това е за въ работѣ.... защо не понаправите малко сладкы очи на г-жѣ Елуенъ? Ще си помините врѣмето..... тя е и хубавка и драголибничка.... но, какъвъ бѣсъ, забравихъ че ся провъзведохъ на най-горнитѣ чинове, азъ!.... Сбогомъ Г. Максиме, утрѣ ще ся видимъ, хѣ?

— Утрѣ безъ друго.

И като излѣзе остави мя вглубенъ въ размысли.

1-вый Октомврія.

Чудна тази случка! — Ако и да не ся честити слѣдствіята ѝ, но пакъ мя ползувахъ. Слѣдъ жестокаѣ ми ранѣ останѣхъ като истрѣ-